

Θωμάς Παπαδόπουλος

ΕΝΟΧΗ

*Πού είναι το κουλο αερακι
Με το κιτρινο σφαγιο
Εχει βγει απο τα κουμπια το χρυσοψαρο
Και ψαχνει στα χαλασματα.*

*Ενω εσυ η ξανθη ταμιας
Δεν παραμονευεις.*

ΣΙΝΕΜΑ

*Εκεινα τα πουλιά, νεκρά στο ταβλι
Στην πραγματικοτητα ειταν ζωντανα.
Τα κεφαλια τους, νεκρά στα πουλια
Τα ζήλευαν κατι πετρινες βρυσες
Γιατι ειχαν πολυ μεγαλο μελλον
Πισω απ' τις κολονες.*

Ομως δεν κρυβονταν.

*Οπως στο σινεμα
Οπου αναμεσα στ' αφθονα ποδια της αδειας αιθουσας
Τριγύριζαν τα μικρα λαστιχενια ανθρωπακια
Παντα με την ομορφη απειλη του τερατος
Αυτη τη μοναδικη ανακουφιση.*

*Α, ο κνηγος δεν σκοτωνει πεθαμενα πουλιά
Ουτε χρωματιστες εικονες στο πανι
Ουτε ψαχνει
Ουτε καν τα γυρευει
Παρα καρφωνεται ανωδυνα
Και περιμενει το αλλο λεωφορειο.*

*Εμεις ειμαστε απεξω και ταξιδευουμε
Κι εχουμε βρει, για λιγο, τα χερια μας
Γι' αυτο κι ευκαιρια
Να βγαλουμε τα παλτα μας*

*Και τα ματια μας
(Το τολμω.)*

Θωμας Παπαδοπουλος